

*Besvarelse (13/8 80):*

**Miljøministeren (Erik Holst):**

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen og fredningsstyrelsen, som har afgivet vedlagte udtalelse, hvortil jeg kan henvise.

Det bør fremhæves, at der i det seneste tiår er sket en betydelig opprioritering af bortskaffelsen af husholdningernes og virksomhedernes affald, herunder særligt af det meget miljøfarlige olieaffald og kemiske affald. Denne meget betydningsfulde side af samfundets affaldsproblemer sættes der således i dag væsentligt større ressourcer ind på at løse end tidligere. Bestræbelserne på at genanvende affald har også været stigende.

Det tiltagende griseri, som spørgeren henviser til, er nok ikke den ovenfor omtalte side af affaldsproblemerne, men derimod den tilfældige henkastning af affald i form af ispapir, madpapir, øldåser o.lign., som undertiden finder sted på veje, naturområder, offentligt tilgængelige arealer o.lign. Bestemmelserne inden for miljøministeriets område, som har betydning for denne side af affaldsproblemerne, er omtalt i fredningsstyrelsens og miljøstyrelsens udtalelse. Der findes herudover i bl.a. straffeloven og politivetægtens regler, som under strafansvar forbyder henkastning af affald.

Jeg er enig med styrelserne i den vurdering, at myndighederne – dvs. særligt kommunalbestyrelserne og amtsrådene – gennem de eksisterende regler i tilstrækkeligt omfang vil kunne gribe ind over for tilfældig affaldshenkastning. Jeg mener derfor ikke, at der er grundlag for at iværksætte yderligere initiativer på dette område.

*Miljøstyrelsen, fredningsstyrelsen*

*Bilag*

*August 1980*

I Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 170 af 29. marts 1974 af reglement om miljøbeskyttelse, kap. 4, er der fastsat bestemmelser om bortskaffelse af bl.a. dagrenovation, animalsk affald, latrin m.v. samt andet affald.

I henhold til miljøbeskyttelsesreglementet påhviler det kommunalbestyrelserne at drage omsorg for, at den endelige bortskaffelse sker på forsvarlig måde, f.eks. ved forbrændning, deponering eller på anden lignende kontrolleret måde.

Såvel forbrændingsanlæg som deponeringspladser og andre affaldsbehandlingsan-

læg er omfattet af godkendelsespligten i henhold til miljøbeskyttelseslovens kap. 5, jfr. Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 290 af 28. juni 1978, pkt. G1 og G2.

Endvidere er der i Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 410 af 27. juli 1977 om olieaffald og bekendtgørelse nr. 121 af 17. marts 1976 om kemikalieaffald med senere ændringer fastsat bestemmelser om bortskaffelse af henholdsvis olie- og kemikalieaffald.

Det affald, der fremkommer i husholdninger og på virksomheder, er således undergivet regler, der sikrer, at bortskaffelsen finder sted på en sådan måde, at forurening af omgivelserne undgås.

For så vidt angår det affald, der henkastes i naturen eller lignende steder, er der i naturfredningslovens § 63, stk. 1, et generelt forbud, hvorefter der ikke på fremmed ejendom uden ejerens tilladelse må henkastes eller anbringes affald eller lignende.

Ordene »fremmed ejendom« markerer i øvrigt, at også offentlige arealer, veje, parkeringspladser m.v. er omfattet af bestemmelsen.

Overtrædelse af bestemmelsen kan i medfør af naturfredningslovens § 66 straffes med bøde.

Herudover indeholder naturfredningslovens § 46 og § 47 a et forbud mod henlæggelse af affald inden for strandbeskyttelseslinien (100 meter fra, hvor den sammenhængende landvegetation begynder) og sø/å-beskyttelseslinien (150 meter fra søer med en vandflade på mindst 3 ha og offentlige vandløb med bundbredde efter vandløbsregulativet på mindst 2 meter).

Overtrædelse af disse bestemmelser kan ligeledes i medfør af naturfredningslovens § 66 straffes med bøde.

Ved naturfredningsloven af 1969 blev der i medfør af lovens §§ 54–56 tillagt almenheden adgang til færdsel og ophold i nærmere fastsat omfang på strande, i skove samt på udyrkede arealer. I forbindelse hermed blev der ved cirkulære nr. 111 af 11. maj 1970 fastsat regler om, at der af statskassen – foreløbig for en forsøgsperiode – kunne ydes tilskud inden for en nærmere begrænset beløbsramme til opsætning af affaldskurve m.v. og skiltning ved strande, skove og udyrkede arealer, der ved §§ 54–56 blev åbnet for almenheden, samt til etablering og vedligeholdelse af toiletbygninger, i det omfang det skønne-